

Det store Spørgsmaal, som det ærede Medlem var inde paa, hvorvidt Frederiksberg havde Eksistensberettigelse som særskilt By og Kommune, skal jeg selvfølgelig ikke komme ind paa ved denne Lejlighed, men selve Kommunens Størrelse og Beliggenhed og det, at den ikke har nogen Forbindelse med Amtsrads kredsen, berettiger fuldt ud efter min Mening det stillede Ændringsforslag. Jeg maa derfor saa stærkt som muligt anbefale dets Vedtagelse.

C. Sørensen: Jeg kan næsten i eet og alt slutte mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Pinstrup) fremsatte. Jeg vilde have anset det for heldigt, hvis det Lovforslag, vi nu staar i Begreb med at vedtage, aldrig var blevet fremsat. Jeg tror ikke, vi har nogen Trang til en Lovgivning som denne. Jeg ser meget godt af de fremkomne Oplysninger, at det er 4 Institutioner: Naturvidenskabelig Forening, Dansk Naturhistorisk Forening, Dansk Botanisk Forening og Dansk Geologisk Forening, der har dannet et Udvalg, som har fremsat Krav om at faa gennemført et Lovforslag som det, vi her behandler. (*Vilhelm Rasmussen:* Nej, det er positivt forkert!). Der bliver sagt, at det er forkert. Men det fremgaar i hvert Fald af de Oplysninger, der foreligger, at det er de 4 nævnte Foreninger, som har faaet et Udvalg nedsat og har ført os ind paa denne Lovgivning, og, som sagt, jeg indser ikke Nødvendigheden af at gennemføre en Lovgivning af den Art. Jeg vil i hvert Fald ikke stemme for Lovforslaget. Af Forhandlingerne ved anden Behandling fremgik det tydeligt, at Udvalgets Opfattelse og Ministerens Opfattelse af det nu foreliggende Lovforslag er forskellige. I hvert Fald maatte Justitsministerens Udtalelser ved anden Behandling forstaa saaledes, at han ikke var rigtig klar over, hvordan de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget skulde forstaaes. Jeg havde troet, at der vilde komme Ændringsforslag til § 19, som havde tydeliggjort den og for øvrigt ogsaa indskrænket Bestemmelsernes Rækkevidde. Det er ikke sket. Nu faar vi ved den Lov, vi nu staar i Begreb med at vedtage, et Fredningsnævn og et Overfredningsnævn og et Naturfredningsraad, altsaa tre Institutioner, som skal træffe Bestemmelser om de Forhold, Lovforslaget omhandler. For øvrigt maa jeg sige, at det forekommer mig, at vi her i Rigsdagen er kommet ind paa at lovgive paa Omraader, hvor vi udmærket godt uden Skade kunde undlade

at lovgive. Nu faar vi rimeligvis denne Naturfredningslov; vi fik Bygningsfredningslovsforslaget forleden, og nu faar vi naturligvis inden ret længe forelagt Forslag om Sommertid, som vi havde i Fjor, en Lov, som ikke gjorde Gavn for en eneste Havreavne. Jeg anser det for overflødigt, ja, næsten ubetimeligt, for Rigsdagen at beskæftige sig med den Slags Ting. Disse Udtalelser er maaske paradoksale, men det er min Mening; jeg tror, vi gør klogt i at gøre denne Opfattelse gældende i højere Grad end hidtil. Jeg vil ikke stemme for Lovforslaget ved tredje Behandling.

Ordføreren (A. C. Meyer): Det var en farlig Masse Støv, der hvirvledes op om dette Lovforslag nu ved tredje Behandling, lige fra Spørgsmaalet om Frederiksbergs Interesser kontra Københavns Amtsrads kredsen til Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Lovgivning overhovedet har nogen Berettigelse, og om vi ikke hellere helt burde undvære den. Hvad nu angaar Spørgsmaalet Frederiksberg kontra Københavns Amtsrads kredsen, forekommer det mig ikke at friste til nogen Debat; hvad derimod angaar Lovgivning paa dette Omraade, maa jeg uægtelig sige, at det forbavsede mig, at ærede Medlemmer kan mene, at den er overflødig. Saa vidt jeg ved, findes der i andre Lande en Lovgivning med Hensyn til Naturfredning; det maa altsaa overalt have vist sig, at private Interesser forgriber sig paa, hvad der er offentlige Interesser, at der foreligger Modsætninger, som maa forliges. Naar man nu f. Eks. har en Naturfredningsforening, som specielt beskæftiger sig med denne Sag, og den paagældende Forening ved — hvad for Resten ogsaa alle ærede Medlemmer kan faa at vide —, at Stranden afspærres og Befolkningen udelukkes fra den, og man ikke ved privat Overenskomst med de paagældende Ejere og Brugere kan opnaa fri Færdsel, saa opstaar Kravet om en Lovgivning, der giver en saadan Ret. Det er det, der sker her. De ærede Medlemmer, der her taler om overflødig Lovgivning, tænker vistnok paa Forhold ude omkring i Landet, hvor man endnu maaske slet ikke har Brug for en saadan Lov; men hvad der gør sig gældende paa visse Steder i Landet allerede nu, kan efterhaanden let komme til at gøre sig gældende andre Steder, og det er fuldt ud berettiget, at man i dette Øjeblik, da Kravet om fri Færdsel er stillet, søger Lovens Hjælp, ligesom man derved ogsaa for fremtidige